

en Deel i en maaskee lang Række af Aar, og at Hartkornets fuldstændige Egalisering altsaa udfattes paa ubestemt Tid.

En tredie Udvei, der ansees for den rigtigste, frembyder sig dog endnu ved en nærmere Betragtning. Medens nemlig de andre Tiender have været beskattede fra gammel Tid ved det matriculerede Tiendehartkorn, vides Præstetienden først at være ved Forordningen af 24. December 1760 § 3, om Consumtionen, ansat til Skat af 3 Sk. pr. Td. tiendeydende Hartkorn, hvad der traadte istedetfor Folke- og Familiefkat, og senere blev den ansat til Skat ved Forordningen af 1. October 1802, og endda blev her Skatten, væsentlig for disse Tiender, sat i Forbindelse med den da paabudne Embedsskat, saa at hvad Embedsmændene betalte i Embedsskat liquideredes i Tiendelandsskatten, jvfr. Forordningen af 1. October 1802 § 26. Ved Forordningen af 11. Septbr. 1822 bleve disse Tiender igjen skattefrie, mod at de fulde Bankhæftelsesrenter tilsvaredes Banken uden Erstatning af Statskassen, til hvilken sidste imidlertid de $\frac{2}{3}$ Bankhæftelsesrenter siden 1838 indbetales som Skat.

Den ved nysnævnte Forordning af 1822 Geistligheden forundte særdeles Lettelse var en i Nødvendighed begrundet Foranstaltning, og overhovedet kan Præstetienden som Præstens egentlige Embedslønning ikke egne sig mere til directe Beskatning, end andre Embedsgæger, som ikke for Tiden ere det. — I Overensstemmelse hermed er Beskatning af Præstetienden i Udkaftet foreslaaet ophævet.

Geistlighedens Hartkorn- og Tiende-Skatter til Statskassen have, som anført, hidtil udgjort inclusive de erlagte $\frac{2}{3}$ Bankhæftelsesrenter, circa 42,500 Rbd aarlig. Paalægges det nu Geistligheden i dets Sted at svare Skat af dens Jorders Hartkorn lige med andet Hartkorn, vil derved erholdes en Indtægt af 55,715 Rbd. Heri maa imidlertid liquideres de $\frac{2}{3}$ Bankhæftelsesrenter, ikke blot af Hartkornet (overensstemmende med den almindelige Regel i det aabte Brev af 4de December 1838) men ogsaa af Præstetienderne uagtet den for dem foreslaaede Skattefrihed. Skulde nemlig Geistligheden, foruden Hartkornskatterne tilsvare de $\frac{2}{3}$ Bankhæftelsesrenter af Præstetienden, kom den deels til at svare ikke Ubetydeligt meer i Skat end tidligere, og deels ofte meer, end om Landsskatten skulde have været udredet af Præstetienden, i hvilket Tilfælde, ifølge det aabne Brev af 1838 ligefrem vilde være at liquidere de $\frac{2}{3}$ Bankhæftelsesrenter, der udgjøre circa 5 Sk. pr. Td. tiendeydende Hartkorn. — Liquideres altsaa i bemeldte 55,715 Rbd. de $\frac{2}{3}$ Bankhæftelsesrenter af Geistlighedens Jorder og Præste-Tiender til Beløb tilsammen 23,111 Rbd., erholdes igjen 32,604 Rbd. Desuden kommer Geistligheden til ogsaa at deeltage i Fouragebetalingen, Marskpenge, Extrapaabud og Dommerkorn, hvilken Deeltagelse ikke med Billighed kan paalægges den, uden enten at erstattes, eller, som her, regnes den tilgode i dens øvrige Skatter. Dette Bidrag udgjør circa 1 Rbd. 8 Sk. pr. Td. Hartkorn, altsaa ialt for 7,565 Tdr. circa 8,195 Rbd., der, tilføjede ovennævnte 32,604 Rbd., giver circa 40,800 Rbd., som paa det nærmeste stemmer med det tidligere erlagte Beløb, ovenanførte 42,500 Rbd. — Endnu maa her bemærkes, at Geistlighedens Hartkorn eftertidig vil ifølge Hartkornsegaliserings-Loven have at deeltage i Communal-Præstationer lige med andet Hartkorn, hvorfor heller ingen særlig Erstatning er bragt i Forslag.

Ved endvidere at svare Skat efter Lovudkaftet af de den beneficerede Konge- og Kirketiender lige med andre Tiendetagere, vil Geistligheden komme til at erlægge: